

نام عالی تیرا

نعتار

میاں ظفر مقبول

**Nam Aale Tera
Naatan**

(Title)

(Subject)

Mian Zafer Mazbool (poet)

Sain Maula Shah Welfare Society (Publisher)

نام عالی تیرا صلی علیہ وآلہ وسلم

(نعتاں)

میاں ظفر مقبول

سائیں مولا شاہ ویلفیر سوسائٹی
کڑیاں کلاں (گوجرانوالہ)

حق سانجھے مانجھے

چھپن ورھا: فروری 2001

چھاپہ خانہ: ندیم یونس پرنٹرز، لاہور

گنتی: اک ہزار

ہدیہ: [REDACTED]

لاہوری کال نمبر: ۸۹۱،۴۲۱
ظمان

ISBN: 969-8082-17-4

ملن داپتا: شیخ محمد بشیر اینڈ سنز، اردو بازار، لاہور

”بروہ منامیہ“ لکھن والے

حضرت شرف الدین المعروف محمد بن سعید بوصیری مصریؒ

وے نال

ہو کے بڑے ہی خوش میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم مدینے والے نے
بخشی بوسیری ” توں روا صل علی صل علی

دیروا

1. نعت (نظم) اجمل جنڈیالوی 9
2. ظفرویاں نعتاں پروفیسر محمد اکرم سعید 11
3. میاں ظفر مقبول دی نعت گوئی صدیق تاثیر 17
4. زگئے سبھ سرکار مدینے 29
5. خود آپ آہندا اے خدا صل علی صل علی 31
6. اسڈے ول کدوں پاؤ گے پھیرنے یا رسول اللہ ﷺ 33
7. تئیں گھر عاشقاں پاوندے او پھیرے یا رسول اللہ ﷺ 35
8. کراں دن رات میں ایسوی باتاں یا رسول اللہ ﷺ 37
9. زہے قسمت عجب نیں بھاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ 39
10. تہاتھوں دور رہاں امہ تے نہیں وارا یا رسول اللہ ﷺ 41
11. کدی دیو اساں نوں وی دلا سے یا رسول اللہ ﷺ 43
12. نصیبا جے مرا بیدار ہووے یا رسول اللہ ﷺ 45
13. چنن راہواں تئیں اک وار لنگھے یا رسول اللہ ﷺ 47
14. دنے راتیں تہاتوں ای پکاراں یا رسول اللہ ﷺ 49
15. بے قراری اے دلاں نوں دیو دلا سے یا نبی ﷺ 51
16. پے گئیاں نیں کالیاں راتاں پاک نبی ﷺ! 53
17. کردا ہجر پکار، نبی جی ﷺ 55
18. پاک نبی جی ﷺ پاک نبی جی ﷺ 57
19. سوہنا مٹھا نام نبی ﷺ دا 59
20. غیر دی پرھیا پیر نہ دھریے 61
21. چاکر پاک نبی ﷺ دے در دا 63
22. نکر کھاندا نہیں در در دا 65

- 67 .23 سوہنا ﷺ دے جے آن زیارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
- 69 .24 اوہ کڈے بختاں والے نیں جو رہندے نیں مدینے وچ
- 71 .25 جی پیندا اے تیرے درتے آ کے مریا ہویا
- 73 .26 ذکر ترا میں کرناں ہر دم
- 75 .27 آیا کملی ﷺ والا آیا
- 77 .28 حیثیت کیہ میری اے
- 79 .29 تری عطا دا کوئی بنا ہو نہیں سکدا
- 81 .30 میں صدقے مدنی ماہی ﷺ دے
- 83 .31 جس دا نہیں سی سایا جگ تے
- 85 .32 طیبہ دے وچ اوہ مہ رو
- 87 .33 نعمتاں پڑھدے جائیے
- 89 .34 لکھاں کیہ میں اوسدی شان اندر
- 91 .35 پوہوے روح نوں کیف سرور دی گل
- 93 .36 افضل، اکمل، ارفع اعلیٰ
- 95 .37 عرشاں دا اوہ راہی نی
- 97 .38 سوہنیاں شاناں والیا ﷺ سائیاں
- 99 .39 میں ہاں اوہدا ﷺ بردا ملا
- 101 .40 دے کے سدا محبت تے پیار والا
- 103 .41 تیری الفت میرے ناں
- 105 .42 یا آقا ﷺ جس آپ نوں جاتا
- 107 .43 ہوندا اے جو، کردا رہاں میں
- 109 .44 چراں توں سدھراے سرکار ویکھاں

نعت

نعت

نام عالی تیرا

ن نعت جد لیکو، ادب دے نال رکھو احتیاط
ا ایسہ ہنر ہے شاعری وچ پار کرنا پل صراط
م میم آقا دی اثاثہ ہے ظفر مقبول دا
ع عشق وچ جد نعت لیکے دل ہے اس دا جھولدا
ا ایسہ ترا صلی علیہ وسلم عاشق تری توصیف لے کے آگیا
ل لعللاں جہے اکھراں بھری تصنیف لے کے آگیا
ی یا نبی اس نعت نذرانے نوں توں صلی علیہ وسلم کر لے قبول
ت توں کدی خالی نہ ٹوریں، ایسہ ترا پکا اصول
ی یاد وچ تیری صلی علیہ وسلم ایسہ رہندا، ہر گھڑی مدہوش ہے
ر رات دن ایہدے قلم اچ عام رہندا جوش ہے
ا اے مرے پیارے نبی صلی علیہ وسلم اجمل دے اکھر کر قبول

اجمل جنڈیالوی

ظفر دیاں نعتاں

ایس گل ٹوں اسیں قانون ضابطے یا ثقافت دا ناں تے نہیں دے سکدے پر ہوندا انج ای اے پئی جدوں بال ذرا ہوش سنبھالدا اے تے اپنے پیرس ٹرن توں پہلے گوڈیاں بھرنے ہتھ زمین نال لاکے رڑھدا اے تے فیر ہولی ہولی اوہدا جھاکا لہہ جاندا اے تے فیر اوہ ٹرنا وی سکھ جاندا اے تے جے کدی کوئی بال بالپنے وچ رڑھیا نہ ہووے سکوں اوس نے سدھا سدھا ٹرنا سکھ لیا ہووے تے سیانا ہو کے اپنی ایس حسرت نون مٹاؤن لئی رڑھن لگ پیندا اے تے اجے ویلے لئی، میں نہیں سکوں سیانے آہندے نیں ”ایس بڈھے اونٹھ نون کیہ وگ گئی اے“۔

کجھ نچ دا ای حال میرے بھرا ظفر مقبول ہوراں دا اے چنگا بھلا پناں تبصریاں تے دیباچیاں دے کتاباں چھپوا لیندا سی پچھلے دو سالوں توں ایہنوں خورے کیہ بھھی اے کہ ڈھائی درجن کتاباں چھاپن مگروں وساکیاں نال کیوں ٹرن لگ پیا اے۔

اگوں نویں گل ایہہ ہے پئی صاحب ہوراں قانون بنا لیا اے کہ دیباچہ مقدمہ کے شیخوپورے کولوں لکھوانا اے ہور کجھ ہووے نہ ہووے ایہہ گل پکی اے کہ حضرت ہوراں نون ایہ قانون ضرور بدلنا پوے گا۔ چلو تاں وی کوئی نہیں مینوں جھڑی کتاب ولوں لکھن دا موقع ملیا اے میرے لئی ایہ بہت وڈی سعادت اے۔

میری تے میاں ظفر مقبول ہوراں دی علیک سلیک اودوں دی اے جدوں روزنامہ مغربی پاکستان، لاہور دا نکلن والا ادبی ایڈیشن ”چناب“ بندہ ناچیز دی نگرانی وچ ترتیب دتا جاندا سی جے میرے نال نال میریاں یاداں بڈھیاں نہیں ہوئیاں تے ایہہ کوئی 1981-1982ء دی گل اے۔ اودوں اے جے میں کالج جائن نہیں سی

کیتا۔ اودوں تک میاں صاحب دی کتاب ”مسی مولا شاہ“ ای چھاپے چڑھی سی۔
 تے ایہناں اُتے انشائیے لکھن دا بھوت سوار سی کدی کدی مونہہ دا سواد بدلن لئی
 مضمون وی لکھ لیندے سن تے میں ایہناں دیاں تحریراں نوں تیرک سمجھ کے اپنے
 پرچے وچ چھاپدا ساں فیر ایہناں دیاں ادبی نکلوراں (انشائیے) چوہلاں دے نال نال
 چھپیاں تے فیر ایہناں دا جیویں جھانکا لہ گیا ہووے فیر ایہ ادبی نکلوراں دی تھاویں
 وڈے وڈے تھماں نال کھیاں لین لگ پئے (میرا مطلب اے تحقیق ول ٹر پئے) فیر
 ہولی ہولی ایہناں دا مچ مر گیا ایہہ وی پتا لگا اے کہ ایس ورھے ایہناں نوں پنجابی
 سیرت دی کتاب ”النبی الکریم“ اتے پنجاب سرکار نے ایوارڈ وی دتا اے میری
 اطلاع موجب النبی الکریم شیخوپورے ضلع دی پہلی پنجابی نثری سیرت دی کتاب اے
 تے لکھاری پہلا سیرت ایوارڈ پان والا بندا اے۔

ایس ورھے ایہناں دی نعتاں دی کتاب ”نام عالی تیرا“ سامنے آئی اے جہدے
 بارے کجھ ٹٹے پھٹے لفظاں دا نذرانہ لے کے میں حاضرہاں میں وی دعا کر رہیاں تے
 تئیں وی دعا کرو کہ جتھے میاں صاحب دیاں ایہہ نعتاں دی قبولیت ہونی اے او تھے
 میرے ایہہ اکھراں نوں وی بارگاہ رسالت ﷺ وچ قبولیت مل جاوے۔ آمین۔

نعت رسول مقبول ﷺ دے متعلق تے میں آکھنا ہاں نعت کہنا عین عبادت
 اے تے جہڑا شخص نعت نہیں کہندا اوہ مسلمان ای نہیں۔ کیوں جے نعت کہن لئی
 آقا نامدار حضرت محمد ﷺ نال انس، محبت ایثار، عقیدت ورگے جذبیاں دا ہونا
 ضروری اے۔ میری ایس گل نال ظفر ہوری وی متفق نیں تے اوہناں دا اک شعر
 میں پیش کر رہیا ہاں۔ ذات ایزدی نے ایہہ سارے جذبے میرے ایس بھرا وچ کٹ
 کٹ کے بھرے ہوئے نیں۔ ایہو ای وجہ اے پئی ایہہ گستاخ رسول نوں گالھاں
 کڈھن توں وی گریز نہیں کردا، سچی گل تے ایہہ وے پئی میرے نزدیک گستاخ
 رسول نوں گالھاں کڈھنا صفت ربی اے۔ ظفر مقبول نے صفت ربی نوں خوب نبھایا
 اے ایس کتاب وچوں کجھ شعراں دا رنگ دیکھو۔

اوبدے صلی اللہ علیہ وسلم بے ادباں تے یارو
لعنت! در کھلا در کھلا

اوہ صلی اللہ علیہ وسلم وی آدمی جیہا اک آدمی اے
ملاں کر کوئی عقل شعور دی گل

رات دے قرآن پڑھے تے فیر نہ منے
ایہو جیہا وی عقل دا انھا ہو نہیں سکدا

کافر اے جو آقا صلی اللہ علیہ وسلم تھیں
رکھدا نہیں آگاہی

آپ بناں رب وی نہیں مندا
منکر نوں کیہ سار نبی صلی اللہ علیہ وسلم جی

ایہہ گالھاں وی کوئی گالھاں نیں۔ ایہناں نال تے ڈاڑھ وی سلونی نہیں ہوندی۔
جے ظفر ہوراں صفت ربی نبھانی سی تے فیر ذرا سورہ نون نوں تک لیندے۔ اکو سور
۴ وچ گستاخ رسول نوں دس گالھاں کڈھیاں ہوئیاں نیں تے اوہناں گالھاں دا بھار
تولیا جاوے تے اک گالھ، ظفردیاں پنجابی گالھاں توں چوکھی بھاری اے، نالے ظفر
دیاں گالھاں دی گنتی تے تاں ای ہو سکدی اے جے اوہناں دی گنتی دساں توں ودھ
ہوندی۔ ایس لئی میں ایس نوں ظفردا کارنامہ نہیں من سکدا میں تے ایہہ سمجھنا
واں پئی ساڈے کول جو کجھ وی ہے اوہ میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم مدنی حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا دوتا
ہویا اے تے حتی الامکان اسی منگدے وی او سے ذات کولوں ہاں تے او س ذات نے
کدی سانوں تھوڑ وی نہیں آون دتی۔ منگاں ہر بندے دیاں ہوندیاں نیں تے ہر
بندے دے منگن دا ڈھنگ ذرا وکھرا ہوندا اے۔ ظفر جدوں بارگاہ رسالت ماب وچ

دعا کرن کھلوندا اے تے اوہ دعاواں کیہ منگدا اے. ایچھے چار دعاواں تکو.

شالا پیار اوہدے ﷺ دی بازی

روز قیامت تیک نہ ہریے

رل کے نال ظفرو دے شالا سبھ سنگی

پڑھدے رہن درود صلوتاں پاک نبی ﷺ

اک وار روضے تے فقط بلوان اوہ ﷺ

نعتاں دا منگاں ایہہ صلہ صل علیٰ علیٰ

ظفر جتھے دعا کروا اے اوتھے اوہو جیسی آس وی رکھدا اے. رب کرے ظفردیاں

انج دیاں ساریاں آساں تے سدھراں پورپاں ہون:

آقا جی ﷺ ہن درس وکھاؤ

مدتاں توں میں آساں لائیاں

درشن کراں مدینے دا

رہندی آس گھنیری اے

کردا ہجر پکار نبی جی ﷺ

دیوہ چا دیدار نبی جی ﷺ

جھاتی پاوہ اکو واری

سدھر ہے بس اپنی کو

ظفر دی روح دا پنچھی جدوں قلبوت چوں نکلے
تے منزل بس ترا دربار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

چاکر پاک نبی ﷺ دے در دا
ناہیں کسے میدانوں ہردا

”نام عالی تیرا“ وچ میاں ظفر مقبول دیاں کل 41 نعتاں نیں۔ ایہناں نعتاں
بارے میں ایسہ نہیں کہن لگا پئی ایسہ بوہت چھیتی مقبول ہو جان گیاں۔ کیوں جے عام
طور تے منظوم کلام دی مقبولیت دا راز ایس گل وچ ہوندا اے پئی اوس نوں سرساز
نال پڑھیا جاسکے۔ ظفر مقبول ہوراں ساریاں نعتاں غزل دی طرح لکھیاں نیں تے
ایہناں نعتاں وچ مینوں جیہڑی سبھ توں چنگی چیز نظر آئی اے اوہ ایسہ وے پئی اوہ دنیا
جہان دی ہر چیز نوں آپ دی ذات دے ساہنے پنچ تے گھٹیا سمجھدا اے تے اپنا ساکا ہر
طریقے نال آپ ﷺ نال جوڑن دی کوشش کردا اے۔

لوڑ نہ سانوں دنیا دی
تیری ذات بھٹیری اے

صدقہ پاک محمد ﷺ دا ہے قسمیں
جو کجھ ہے زمین آسمان اندر

جہنے ظفر حیاتی بخشی
منگتا اوہدے در دا ہاں میں

ٹکر کھاندا نہیں در در دا
جیہڑا پاک نبی ﷺ دا بردا

گل گل نال شاعر دا ایہہ کہنا پئی میں بہندا اٹھدا نعتاں کہنا واں تے دوجیاں نوں
وی نعتاں کہن تے پڑھن دی تلقین، بالکل تبلیغ دی طرح نظر آؤندا اے۔

نعتاں پڑھدے جائے

چلو . واٹ . مکائے

کرو ذکر حضور وا کرو یارو

کم ایہو اے چین قرار والا

میاں صاحب دیاں نعتاں ہر لحاظ نال بڑیاں سوہنیاں تے من بھانیاں نیں تے میری
دعا اے پئی ظفردیاں ساریاں نعتاں بارگاہ رسالت ماب حضرت محمد ﷺ منظور ہو
جاون تے اوہناں نوں صلہ اوہناں دی ریجھ موجب ملے۔

اک وار روئے تے فقط مینوں بلوان اوہ ﷺ ظفر

نعتاں وا منگاں ایہہ صلہ صلی صلی صلی

پروفیسر محمد اکرم سعید

میاں ظفر مقبول دی نعت گوئی

پنجابی زبان مڈھ قدیم توں ای صوفیاں تے ولیاں دی زبان اے تے بابا فرید توں لے کے خواجہ فرید توڑی ایہدے وچ اُچے تے سچے شاعر تصوف دے رنگ تے حقیقت دے سچے بھیت رنج رنج ظاہر کردے رہے نالے آقاتے مولا حضور نبی کریم ﷺ ہوراں دی صفت تے ثناء دے سوہنے تے پیارے پیارے پھل وی کھڑاندے، مہکاندے رہے۔ برصغیر دیاں دوجیاں زباناں وانگر حضور نبی کریم ﷺ دی نعت دا ایہہ سلسلہ انج ازل توں چل رہیا اے تے ابد توڑی انجے چلدا رہوے گا۔ پنجابی دے بڑے شاعراں (جنہاں وچ غیر مسلم وی شامل نیں) اپنی شاعری دے شروع وچ حمد تے حضرت نبی کریم ﷺ ہوراں دی نعت نوں تبرک دے طور تے ورتیا اے۔

پر پنجابی زبان نوں ایہہ شرف وی حاصل اے پئی ایہدی شاعری دی ہر صنف وچ نعت موجود اے۔ چہنوں ساڈے شاعراں وکھو وکھ خانیاں وچ ونڈیا اے۔ مثال دے طور تے معراج نامے، حلیہ نامے، مولود نامے، نور نامے، فضائل نامے، تے درود نامے۔ ایہناں سبھناں وچ انہاں اللہ تے اللہ دے رسول دے وصفناں تے معجزیاں دا بڑا بھرواں ذکر کیتا اے جہدے تھیں ایمان نوں نویں حیاتی تے زبان نوں نویں تازگی لہتی۔ ایہہ گل برصغیر دی کسے ڈوجی زبان وچ نظر نہیں آوندی۔

ظفر ہوری نعت آکھن وچ بڑی احتیاط دے قائل نیں تے بڑے پھوک پھوک کے قدم ٹکاندے نظر آوندے نیں۔ اوہ ایہہ گل چنگی طرحاں جاندے نیں پئی ذرا جنی بے احتیاطی وی اوہناں نوں بڑی ڈور لے جاسکدی اے۔ اوہ جذبے تے جوش بھری عقیدت تے ارادت دے نال نال بڑے ہوش کولوں کم لیندے نیں۔ تاں ای

تے آہندے نیں:

لوئیں کم ہوش توں ویکھیں غزل نہیں نعت اے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی
کریں توں گل جو ظفر کریں رہ کے قرینے وچ
معلوم ہوندا اے پئی ظفر ہوراں نعت آکھن دا ایہہ سلیقہ تے قرینہ فارسی دے
مشہور شاعر عربی کولوں اخذ کیتا اے جنہاں نے ایہہ آکھیا سی۔

عربی مشابہ ایں رہ نعت است نہ صحرا است
آہستہ کردہ ہر دم تیغ است قدم را
ہشدار کہ نتواں بیک آہنگ سرودن
نعت شہ کونین و مدح کئے و جم را

ظفر ہوری پنجابی زبان دے اک اچے سچے پارکھ، ادیب تے محقق ہون دے نال
نال بنیادی طور تے جدید غزل دے شاعر نیں۔ پر انہاں جدید غزل دے نال نال جدید
کافی وی بڑی بھرویں لکھی اے جمدے وچ پنجابی زبان وچ انہاں دا کوئی ثانی نظر
نہیں آوندا۔ ظفر ہوراں دا پنجابی مجموعہ کلام ”ٹونباں“ دے سرنائیں بیٹھ 1988ء
وچ چھپیا سی جمدے وچ غزلاں توں اڈ کافیاں تے کجھ نعتاں وی شامل سن بھاویں
اوہناں دیاں ایہہ نعتاں کسے خاص ادبی معیار دیاں حامل نہیں سن پر فیروزی کدھرے
کدھرے اوہناں وچ نعت دے جدید رجحاناں تے نویں رویاں دی دس پیندی نظر آ
جاندی اے پر جس طرح کہ وقت دے نال نال انسانی علم تے شعور وچ پکیائی تے
تجربیاں وچ وسعت آجاندی اے ایسے طرحاں ظفر ہوراں دیاں سجریاں نعتاں سبھے فنی
تقاضیاں اُتے پوریاں اُتر دیاں جا پدیاں نیں جنہاں نوں اوہ ہن ”نام عالی تیرا صلی اللہ علیہ وسلم“
دے نال نال چھاپ رہے نیں اپنے سجرے نعتیہ مجموعے دا نال اوہناں ”نعت“ دے
نال حرفاں تھیں اخذ کیتا اے نعت دے حرف نون (ن) تھیں ”نام“ تے عین (ع)
تھیں ”عالی“ تے تے (ت) تھیں ”تیرا“۔ مطلب ایہہ پئی اوہناں دے ایس نعتیہ

مجموعے دا ناں وی نعت دا ای سرناواں اے جیس تھیں اوہناں دی ارادت تے عقیدت دی جدت وی بھئے ماروی نظر آوندی اے۔

ایہہ درست اے پئی نعت عشق دے سچے جذبیاں وچوں ای پنگردی اے پر ایہدے باوجود نعت کدی وی غزل نہیں ہو سکدی کیوں جے ایس دے وچ لکھاری نوں عشق دے ناں ناں ادب تے شریعت دیاں مقرر کیتیاں حداں دا وی بڑا پاس رکھناں پیندا اے یعنی رسالت ماب دے منصب دا احترام لازمی سمجھیا جاندا اے ظفر مقبول ہوراں دی نعت وچ سانوں عشق تے شریعت گلوکڑی پا کے ٹر دے نظر آوندے نیں۔ انہاں دی کسے نعت وچ وی رسالت تے الوہیت دیاں حداں آپو وچ ٹکراندیاں نظر نہیں آوندیاں۔ تے ایسے احتیاط نوں ای نعت دی جان متھیا گیا اے ظفر ہوریں ”ورفعنا لک ذکرک“ دا پرچار کردیاں ہویاں ”ما عرفنا حق معرفتک“ والا عجز وی ہتھوں نہیں چھڈ دے جویں ایہہ اعتراف تے ایس عجز دا اقرار مرزا غالب ہوراں توں سی کہ۔

غالب ثنائے خواجہ بہ یزداں گزاشتیم

کاں ذات پاک مرتبہ دان محمد است

ایسے طرحاں ظفر ہوریں وی اپنی نعت دے اک شعروچ ایہہ اعتراف کردے نظر آوندے نیں تے آہندے نیں:

کوئی لکھاری کنج لکھے گا اوہدیاں صفت ثناواں

جہدیاں صفتاں ناں قرآن اے سارا بھریا ہویا

نعت آکھنا اللہ تعالیٰ دی صفت اے کیوں جے اوس اپنی مقدس کتاب قرآن وچ نبی کریم ﷺ دی نعت (صفت و ثنا) آکھی اے جہڑا کہ نعت دا سبھ توں پہلا نمونہ متھیا گیا اے۔ نعت لکھن والیاں نے نعت گوئی دے سبھے حج تے چالے قرآن توں ای لئے نیں۔ قرآن وچوں صاف پتہ لگدا اے پئی نعت لکھن لگیاں حضور نبی کریم ﷺ نوں کس طرحاں مخاطب کیتا جانا چاہیدا اے۔ اللہ تعالیٰ نے کدھرے وی اپنے

پیارے محبوب نون اوہناں دے نال نال مخاطب نہیں کیتا سگوں القاباں تے خطاں
 راہیں ای بلایا گیا اے۔ ایسے طرح اسیں کوئی محاورہ، کوئی تشبیہ اجیسی ورتوں وچ
 نہیں لیا سکدے جہڑی کہ آپ ﷺ دے رتبے توں ہولی ہووے۔ نہیں تے ساری
 کیتی کتری اتے پانی پھر جان دا ڈرا اے۔ ایسے توں آکھیا جاندا اے پئی نعت کہنا بڑا ای
 اوکھا کم ایں۔ نعت آکھن لئی جذباں دے پل صراط توں لنگھنا پیندا اے ایسہ اک
 اجیہا میدان اے جہدے وچ کلیاں ورگی کومل عقیدت تے ارادت نون اکھراں نال
 ملنا پیندا اے پیر پیر تے روکاں تے اٹکاں لکھاری نون ہلا کے رکھ دیندیاں نیں تے
 ثواب دی تھاویں عذاب مل لین والی گل ہو جاندی اے نعت صرف اوہ لکھاری ای
 آکھ سکدا اے جہڑا حضور نبی کریم ﷺ دے مرتبے نون سمجھدا تے جاندا ہووے
 کیوں جے لکھاری حضور دی تعریف کردیاں جے حد تھیں ودھ جاوے تے شرک
 دیاں حداں چھو لیندا اے تے جے کدھرے شان رسالت وچ بے ادبی کرہوے
 تاں اجیہا جرم کر لیندا اے جہدی تلانی تے معافی ہو ای نہیں سکدی نعت وچ چنگے
 شعر او دوں تک نہیں آکھے جاسکدے جدوں تک لکھاری حضور نبی کریم ﷺ دی
 ذات پاک نال ڈونگھی عقیدت تے محبت نہ رکھدا ہووے۔

ظفر ہوراں نے جس طرح پنجابی وچ جدید غزل تے جدید کافی آکھ کے اپنے آپ
 نون منوایا اے ایسے طرحاں انہاں پنجابی نعت وچ وی نو یکلالتے نواں رنگ تے آہنگ
 کڈھیا اے۔ ایہو وجہ اے پئی ایہناں دی نعت وچ پنجابی نعت دیاں نویاں منزلاں دی
 نشاندہی لہدی اے تے نوں رویاں دے جھلکارے وی لشکاں ماروے نظر آوندے
 نیں۔

جی پیندا اے تیرے درتے آ کے مریا ہویا
 جت جاندا اے آ کے ایچھے ہر اک ہریا ہویا
 طعنے منے روکاں ٹوکاں دند شہید کرا لئے
 دکھ بھلا او کھڑا اے جو نہیں آپ نے جریا ہویا

آپ تئیں ہتھ پھڑکے آقا ﷺ سدھے رستے پاؤ!
 گمراہی دی دہشت توں اے ہر کوئی ڈریا ہویا
 شوہ نوں پاؤن والے ظفر ڈرن نہ شوہ دریاؤس
 بحر جنہاں نے عشق تیرے دا ہووے تریا ہویا
 اک ہور نعت دے سچھ شعر ویکھو جنہاں دی روئف واقعی ماشاء اللہ تے سبحان اللہ
 اے۔ ایس نعت وچ وی اوہناں دے نعت دے فن دے نویں تقاضیاں تے نویں
 رویاں دی بھرویں جھلک لہدی اے۔

سوہنا دے جے آن زیارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
 اوہدے رخ دی کراں تلاوت ماشاء اللہ سبحان اللہ
 سارے جگ دے محل منارے گنبد تیرے، ہیٹھاں، ہیٹھاں
 روضے دی پر نور عمارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
 کاش ظفر اوہ دن وی آوے، نعت سناں منظور ہوئی اے
 آپ اوہ آ کے دین بشارت ماشاء اللہ سبحان اللہ

ایہناں دی اک ہور نعت دے سچھ شعر تھو جنہاں وچ پنجابی زبان دی بھرویں
 کلاسیکل روایت دے اُٹھے نعت گو مولوی غلام رسولؒ تے میاں محمدؒ ہوریں اپنی
 پوری بھرویں پنجابی نعت دی روایت سمیت جھلکدے وکھالی دیندے نیں اوہو زبان
 بیان، اوہو انداز اسلوب تے ڈھنگ تے اوہو سہل ممتنع:

چاکر پاک نبی ﷺ دے در دا
 ناہیں کسے میدانوں ہردا
 اوہ جو رب دا قاسم ﷺ اے ناں
 اوہدے باجھ نہیں جُتّا سردا

کاماں کملی والے دا جو!

ویلا اوہدا پانی بھروا

یاں ایسہ شعر ویکھو:

اڑ جاندا منزل اتے

اوہدی ^{میں علیہ السلام} راہے پیر جو دھروا

جدا حامی کملی والا

اوہ نہیں جگ دی چٹی بھروا

افضل، اکمل، ارفع، اعلیٰ

کملی والا، کملی والا

ہو کے رہیے بردے اوہدی ^{میں علیہ السلام}

جدا عاشق رب تعالیٰ

ظفر ہوریں جتھے عربی، فارسی تے پنجابی دی شعری نعتیہ روایت دا پالن کردے نظر
آوندے نیں اوتھے اردو دی نعتیہ شعری روایت کولوں وی اکھاں نہیں بیٹدے
اوہناں دی اک نعت دے تھلے دے جارہے شعراں تھیں اردو دے مشہور نعت گو
مولانا ظفر علی خان تے خاص کر مولانا حالی دی مسدس چیتے آوندی اے جدے وچ
حضور دے لیائے ہوئے انقلاباں دا ذکر جتھے طریقے نال کیتا گیا اے:

آیا کملی والا ^{میں علیہ السلام} آیا

جیون دا دستور لیایا

عربی دا ایسہ معجزہ ویکھو

وحشاں نوں انسان بنایا

اک دوجے توں وچھڑیاں تائیں

ایکت والا سبق پڑھایا
 صدقے اوس امی توں چنے
 علم دی دولت نوں وڈیایا
 میرے سرتے اوہدی چھاں اے
 ناہیں جہدے وجود دا سایا

پنجابی شاعری دے حوالے نال جنی دلکشی تے سجتا نعت دے موضوع وچ پائی
 جاندی اے اونی کسے ہو وچ نہیں۔ ایسے اوہ دلیری اے جہدے وچ عشق تے محبت
 دی اجیسی وارفتگی تے والہانہ پن دا بھرواں اظہار لہدا اے جہدی مثال کسے دوجی
 صنف وچ لبھنی محال اے۔ جیوں شعر ہر کوئی نہیں آکھ سکدا تے انجے ہر شاعر نعت
 وی نہیں لکھ سکدا ایسے تاں سبھ اوہدا کرم اے۔ جیس تے ہو گیا، ہو گیا:

ایں سعادت بزور بازو نیست
 تا نہ بخشد خدائے بخشندہ

گل کہہ پئی نعت آکھنا بڑا ای اوکھا کم اے تے اوہدے کرم دے بغیر دولت عطا
 نہیں ہو سکدی۔ میاں ظفر مقبول ہو ریں ایس پکھوں ڈاڈھے خوش نصیب نہیں پئی
 اوہناں اتے اللہ تعالیٰ تے آقائے حضور نبی کریم ﷺ دا خاص کرم تے نظر عنایت
 اے کہ اوہ اک غزل گو شاعر ہونڈیاں باقاعدہ نعت دا اک خوبصورت مجموعہ منصہ
 شہود تے لیا رہے نہیں۔ اوہناں دا ایسے نعتیہ مجموعہ بھاویں قامت تے ضخامت پاروں
 بڑا نکا جیہا اے پر ایسے مجموعہ اپنے اندر نعت دے فن دے نویں تقاضے تے نویں
 روپے رکھن پاروں تے اپنے نوپکے رنگ تے آہنگ دی وجہ نال نعت دے چوکھے
 موٹے موٹے مجموعیاں وچ نویکلا تے بچھا جا پے گا کیوں جے ظفر ہوراں دے ایس
 مجموعے دیاں نعتاں وچ اوہناں دی علمی بصارت دے نال نال لدنی بصیرت وی شامل
 اے عقیدت تے ارادت دے خمیر وچ گنٹھیاں ہوئیاں ون سونے اکھراں دے پھلاں

دی مہکاں وی نہیں اوہناں نے اپنی نعت وچ حضور نبی کریم ﷺ ہوراں دی صورت
 تے سیرت دونواں نوں موضوع بنایا اے تے نال نال شعری لہجے پاشن وی برقرار
 رکھی اے تے ایہہ اوہناں دا اک نوپکلا تے وڈا کارنامہ اے۔ ظفر ہوراں دے تھلے
 دتے گئے نعتیہ شعراں وچ جتھے سانوں فن نعت دے سبھے تقاضے تے رویے لہجے
 نہیں اوتھے اوہناں وی عقیدت تے ارادت بھری سک تے دیدار نبی دی تا نگھ ابھردی
 وی دسدی اے۔ نال ای تے اوہ آہندے نہیں۔

اوہ کیڈے بخٹاں والے نہیں جو رہندے نہیں مدینے وچ
 بلا لو مینوں وی آقا میں وی بہہ جاں سفینے وچ
 دے راتیں ایہہ روند اے تہاڈے ہجر وچ آقا
 کوئی وی وصف ناہیں ہور تیرے اس کینے وچ
 اودوں دی ہو گئی آباد ایہہ دنیا سروراں دی
 جدوں دا یاد تیری کر لیا واسا اے سینے وچ
 کویں نہ نال حسرت اوہناں نوں تگن بھلا کلیاں
 گلاباں توں کتے ودھ خوشبو جنہاں دے پسینے وچ

ایہہ اکھاں امت دی خاطر
 رہیاں کل حیاتی پر نم
 صلی اللہ علیہ وسلم
 ہتک نہیں سمجھی ایہناں نے
 ہتھیں کیتے نہیں سبھ کم
 صلی اللہ علیہ وسلم

تیری عطا دا کوئی بنا ہو نہیں سکدا
 خالی ہوئے میرا چھنا ہو نہیں سکدا
 رات دن قرآن پڑھے تے فیر نہ منے
 ایو جہیا وی عقل دا انھا ہو نہیں سکدا
 اوہدے ورگا ہور وی کوئی ہووے گا
 میں اس گل نوں کیکن مناں ہو نہیں سکدا

جس دا نہیں سی سلیا جگ تے
 رحمت بن کے آیا جگ تے
 آمنہ دے جن پتر ورگا
 ہور نہ کوئی آیا جگ تے
 اوہدے وانگ کسے نہ اج تک
 پیار دا جادو پایا جگ تے
 کرن کیہ ریس فرشتے اوہدی
 سچا جین ہنڈایا جگ تے

پنجابی نعت گوواں نے عام طور تے پرچلت دسی تے گیتاں دیاں۔ بحراں وچ نعتاں
 لکھیاں نہیں پر میاں ظفر مقبول ہوراں دسی۔ بحراں دے نال نال فارسی تے اردو
 بحراں دی وی بڑی چمکتی تے سلکھنی ورتوں کیتی اے۔ انج تاں پنجابی بحراں دی ورتوں
 اردو شاعراں وی کیتی اے تے پنجابی صنفاں وچ وی نعت آکھی اے جیس تھیں پنجابی

شاعری دے بھنڈار دے کھلار دا پتا چلدا اے۔ پر ایسہ کوئی اچرج گل نہیں کیوں جے کوئی زبان تے اوہدیاں صنفاں کسے اک دی ملک نہیں ہو سکدیاں تے نل ای لہجہ تے اسلوب ای کسے دی جاگیر ہو سکدے نیں کوئی وی لکھاری کوئی وی زبان کوئی وی لہجہ تے کوئی وی اسلوب ورت سکدا اے۔ ظفر ہوراں دی پنجابی توں وکھ دوجیاں زباناں اتے وی بھرویں نظراے تے اوہ دوجیاں زباناں دے ادب تے خاص کر نعت دیاں رمزاں تے رویاں توں وی پوری طرحاں واقف نیں۔ انہاں نے پنجابی وچ نعت دا جہڑا لہجہ تے جہڑا اسلوب ورتیا اے اوہ اوہناں دی کلاسیکل تے پرچلت زبان تے اوہدے اسلوب دی بھرویں چغلی کھاندا دسدا اے اوہناں دی نعت دا مطالعہ اصل وچ پنجابی دی پوری نعتیہ ادبی تاریخ دا مطالعہ اے جہدے وچ ماضی، حال تے مستقبل تاں زمانیاں دے اچے تے سچے نعت گو اپنی پوری فکری تے فنی پہنچ سمیت فکر سخن کردے وکھالی دیندے نیں۔ اوہ نعت کہندے ہوئے صرف اک اچے تے سچے نعت گو ای نظر آوندے نیں تے نعت مصطفیٰ دے اک لاہوتی نغمہ گو جا پدے نیں۔ ایسہ اک بہت وڈا شرف اے کہ انہاں ایس مادیت پرستی دے دور وچ وی نعت دی شمع نوں روشن رکھن دا چارا کیتا اے تے اپنیاں سبھے شعری طاقتاں صرف کر چھڈیاں نیں اوہ کوئی صوفی تے درویش شاعر نہیں ہن پر انج لگدا اے پئی اوہناں دے جد امجد مشہور شاعر حضرت سائیں مولا شاہ ہوراں جہڑی تصوف دی پکی پیڈی نینہ تے ٹرن دی روایت قائم کیتی سی ایسہ اوہ سے روایت دا پالن کرن دا چارا کرن دی اک نکی جہی کوشش اے۔ تے انہاں دی ایس کوشش نوں جنہاں وی سراہیا جائے اونا ای گھٹ اے۔

ظفر ہوراں اپنی نعت وچ اپنے عشق تے جذبے دی جہڑی فصل نیبی اے، ان شاء اللہ اوہ حشر و ہماڑے بڑے فخر نال کٹن گے تے اوہدا ثمرہ پاون گے۔ انہاں اُم الکتاب (قرآن مجید) جہڑا کہ نعت دا اولین مجموعہ اکھوا سکدا اے، دی لپے چلدیاں حضور نبی کریم ﷺ ہوراں دے درباری مدح خواں حضرت حسان بن ثابت ؓ دی اگوائی بیٹھاں جہڑے عقیدتاں، ارادتاں تے جذبیاں دے پھل کھڑاے

نیں اوہناں دی رنگت تے خوشبو حشراں توڑی اوہناں دیاں نسلاں تیکر محفوظ کردی
 رہے گی تے جس طرحاں میرے آقا ﷺ نے حضرت حسانؓ تے دوجے درباری
 شاعراں نوں انعاماں تھیں نوازیاتے امام بوصیریؒ جہیاں نوں اپنی چادر مبارک عطا
 کیتی اے نجے ظفر ہوراں نوں دربار رسالت وچ نہ صرف قبولیت دی سند سگوں خلعت
 وی ضرور عطا ہووے گی تے اوہناں نوں ایس گل دا پک یقین وی اے تے اوہناں
 دی طلب وی اے تاں ای اوہناں نے دبی دبی زبان وچ ایہہ آکھیا نہیں:

ہو کے بڑے ہی خوش میرے آقا مدینے والے نے
 بخشاں بوصیریؒ نوں روا صل علیٰ صل علیٰ

صدیق تاثیر

صلی علیہ وسلم

ٹر گئے سبھ سرکار مدینے
سڈو وی اک وار مدینے

میں درشن نوں ترس گیا واں
رب دا سوہنا یار مدینے

میری دھرتی تے وی آوے
ہے جو اک بہار مدینے

اکو بختاں ماریا میں آں
ہو آیا سنسار مدینے

سارے جگت نوں اس مہکایا
کھڑیا جو گلزار مدینے

میں اس کنڈھے واہاں دیواں
آقا صلی اللہ علیہ وسلم نہیں اس پار مدینے

حد خشکی دی فیر رہوے نہ
پہاں بے میں یار مدینے

کون ظفروے دل دیاں جانے
پایا ایس پار مدینے

صلیٰ علیہ وسلم

خود آپ آہندا اے خدا صل علی صل علی
آکھو تئیں وی بر ملا صل علی صل علی

دنیا دی ہر اک چیز منگدی خیر اوہدی اے سدا
لیندا جو نام اے آپ صلیٰ علیہ وسلم دا صل علی صل علی

ہو کے بڑے ہی خوش میرے آقا صلیٰ علیہ وسلم مدینے والے نے
بخشی بو صیری نوں روا صل علی صل علی

کیتی امامت سی جدوں بیت المقدس وچ حضور صلیٰ علیہ وسلم
نبیاں نے مل کے آکھیا صل علی صل علی

والشمس چہرہ آپ صلیٰ علیہ وسلم دا کیتا تصور میں جدوں
ہوٹھاں تے میرے آگیا صل علی صل علی

محفل دروداں دی چھڑی اوہ آگئے آقا صلی علیہ وسلم مرے
اہلا" و سہلا" مرحبا صل علی صل علی

اک وار روئے تے فقط مینوں بلاون اوہ صلی علیہ وسلم ظفر
نعتاں دا چاہاں ایہ صلہ صل علی صل علی

صلی علیہ وسلم

اساڈے ول کدوں پاؤ گے پھیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
او میرے یا رسول اللہ! او میرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

تساڈے بن سنائے کیس نون جو روگ سانوں نہیں
نہیں پوہے دارو کیتے نہیں بھیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

ذرا وی جھیت دسدی نہیں کسے پاسے وی چانن دی
انھیرے ای انھیرے نہیں چھیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

نصیباں ماریاں وے کول ہوکے نہیں تے ہاواں نہیں
اداسی مل کے بیٹھی اے بنیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

وراڈا اے سفر پلے نہ بھاڑا نیک عملان دا
تے راہواں وچ بیٹھے نہیں لیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

نری مادہ پرستی رہ گئی اے اس جہان اندر
کوئی نہیں جاوندا ولیاں دے ڈیرے یا رسول اللہ ﷺ

ظفر! جے یاوری نکیتی کدے میرے مقدر نے
میں بیٹھاں آن کے دربار تیرے یا رسول اللہ ﷺ

گھراں وچ چاننا ہووے تے مکے خیر مونہ کالا
اڈیکاں اس طرحاں دے میں سویرے یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

تسلیں گھر عاشقاں پاوندے او پھیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
میرے گھر وی نہیں آتاں دے انھیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

میرے جسے دی و لگن وچ کدی اک جھات جے مارو
تے کھنڈے روشنی، چانن چھیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

کھارو زلف مکھڑے تے پیون جگ اتے لاٹاں
حشراں تیک نہ لوڑن لوک سویرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

چھیرے مچ گئی انھی زمانہ کھان نوں آوے
ایہ راتاں دھاڑوی دن نہیں لئیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

سنہڑے روز دینا واں میری کوئی وات نہیں پچھدا
میں ماراں ہو کراں چڑھ کے بنیرے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

بنے مالک اوہ باغاں دے جھڑے کل تیک سن مالی
جو سی پھل توڑ کے لے گئے پھلیرے یا رسول اللہ ﷺ

ایمدے اتے وی رحمت خاص ہو جاوے مرے آقا
ظفروے بھاگ وی ہوون اچیرے یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

کراں دن رات میں ایسوی باتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
کدے پاؤ اسوں ول وی تے جھاتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

میرے دکھاں نے سکھاں دے کدوں بائے بدلنے نہیں
کدوں بدلن گیاں فجران چ راتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

مری نیت دا ثمرہ اے کہ یا عملاں دی شامت وے
چفیرے دشمنوں ملیاں نہیں گھاتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

کدوں رحمت بلاوے گی مدینے چوں مرے آقا؟
کدوں مریاں لوؤ گے آپ واتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

ستارا گردشوں نکلے گا خورے کس سے میرا؟
کدوں چمکن گیاں مریاں براتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

بلاؤ جے کدی روضے تے پلکاں بھار میں آواں
سناواں بیٹھ کے نعتاں سغااتاں یا رسول اللہ ﷺ

سخن دی ڈالیوں ودھ ہور ناہیں کول کجھ میرے
ظفر اے امتی، چاہوے نجاتاں یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

زہے قسمت عجب نہیں بھاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ
پئے نہیں ہن نصیب ایسہ جاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

میں سمجھاں دین گے کوئی سنیہا آون دا مینوں
بنیرے تے بہون جد کاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

میرے ہونٹھاں تے ہر ویلے تماڈا ذکر رہندا اے
تماڈے گیت نہیں بس راگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

تسیں لاڑھے او دو جگ دے تماڈا گونا سرا
تساں بن دینے نہیں کس لاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

جدائی والیاں راتاں نہیں ڈنگن آوندیاں مینوں
چفیرے ہجر دے نہیں ناگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

میری ہسٹری حیاتی وچ نویں اک جان پے جاوے
نظر تھیں بمن پونے آگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

پتا نہیں کد تساں اپنے ظفر نوں کول سدنا اے
کدوں مٹنے ہجر دے داغ میرے یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

تہاتھوں دور رہاں ایسہ تے نہیں وارا یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
کراں کیہ ہووندا نہیں ہن گزارا یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

چراں توں وگڑی ہوئی ایسہ مزی قسمت بنا دیو
ذرا ایدھروی ہو جاوے اشارا یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

فقط اک جھات تیزی لئی سدا بیٹھا میں چپ کر کے
میں پاں رولا کراں کاہنوں بلارا یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

بڑی مدت توں رکھناں آس میں دربار ویکھن دی
کراں کیہ جان نہیں چھڈوا کھلارا یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

گھری ہوئی شوہ دے وچ بیڑی مری نوں پار لا چھڈو
ذرا ویکھوتے مل جاوے کنارا یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

ہے سچ لولاک دی قسمیں پیا قرآن کنڈا اے
تساڈے دم تھیں ایہہ سارا پارا یا رسول اللہ ﷺ

خیالاں وچ ظفر تیرا رہوے تکدا تیری صورت
رہوے پڑھدا تیرے مکھ دا پارا یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

کدی دیو اسان نوں وی دلا سے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
کدی ساڈے وی بلیھیں آون ہا سے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

اساڈے دل دا ظاہر حال ہے ایہ ہو کیاں توں ای
کیہ ویسے کھول کے سارے خلاصے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

چراں توں اس نمائے دا ہے شوہ منجھ ہار وچ بیڑا
نظر کر کے کرم دی، لاؤ پاسے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

کدی تے اپنے درتے بلاؤ گے اسان نوں وی
رہے آں جی اسیں تے ایس آسے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

کدوں اوڑک بھلا خوشیاں اسان ول پرتنا پاسا
کدوں تیکر اسیں رہیے ادا سے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

بلاو نہ تئیں آو! حیاتی لنگھدی جاوے
متاں انجے ای مر جائے نرا سے یا رسول اللہ ﷺ

ظفر نون وی عطا ہووے کدی اک جام درشن دا
بڑی مدت توں نہیں ایہ نمین پیاسے یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

نصیبا جے مرا بیدار ہووے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
نگاہواں وچ ترا دربار ہووے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

زمانے نوں تساں ورگا کوئی لبھیا، نہ لبھنا اے
ریسی جیس دی گفتار ہووے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

حشر دا خوف اوہنوں اے نہ خدشہ اے جنم دا
تساں ورگا جہدا غم خوار ہووے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

جہدے دل دی تمنا تیرے قدماں تیک پہنچا اے
زمانے وچ کدی نہ خوار ہووے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

بلاوا موت نوں سمجھاں فقط تیرے ای ملنے دا
کویں فیمرن توں انکار ہووے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

اوه دنيا دى محبت وچ كدى نهىں مبتلا هوندا
جهدے دل وچ تماڈا پيار هوءے يا رسول الله ﷺ

ظفر دى روح دا پنجهى جدوں قلبوت چوں نكلے
تے منزل بس ترا دربار هوءے يا رسول الله ﷺ

صلی علیہ وسلم

جہناں راہواں تئیں اک وار لنگھے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
اوہناں دے بھاگ کیوں جاون نہ رنگے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

وکھاؤ مکھ نورانی جے تے جنڈڑی وار داں انجے
جویں شمع تے سڑدے نیں پتنگے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

پوتر پاک دھرتی تے بلاؤ جے کدی مینوں
میں آواں ماردا خوشیوں دڑنگے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

تماڑے عشق نوں جہماں بنا پونجی لیا اپنی
جہانناں دوہاں وچ رہندے اوہ چنگے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

جہنم چھو نہیں سکدی کوئی وی انگ اوہناں دا
جہناں نے تیری چاہت انگ رنگے یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

تماڑی وچ جدائی دے غماں دی لام لگ گئی اے
کراں کیہ دکھ نیں ڈاڑھے بے ڈھنگے یا رسول اللہ ﷺ

ظفر عاشق تماڑا اے تماڑا ای شدائی اے
تماڑا ای فقط دیدار منگے یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

دنے راتیں تہانوں ای پکاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
کدی موٹو مرے ول وی مہاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

نظر اک مہر دی پاؤ خزاں دے ماریاں اتے
مرے جیون بچ وی آون بہاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

گھڑی پل دی نہیں سکہے ایہے مارے فراقاں دے
دراگے نمین میرے نمین جھلاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

کوہیں پہنچاں میں طیبہ وچ مرا کوئی وس نہیں چلدا
بجے ہودن پنکھ مار آواں اڈاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

مہینا حج وا آوندا جدوں میں ترف جانناں واں
بلاوندے او تہیں لکھاں ہزاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

جنہاں توں لنگھدے سوکاش اوہ تھاواں چا میں ویکھاں
اوہناں راہواں تے میں پلکاں کھاراں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

چراں توں یاد کردا پیا ظفر بردا تساں دا اے
لوو! آکے کدی مریاں وی ساراں یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

صلی علیہ وسلم

بے قراری اے دلاں نوں دیو دلا سے یا نبی صلی علیہ وسلم
جاری ہوون بلھیاں تے فیر ہاسے یا نبی صلی علیہ وسلم

میرے دل دا حال میرے ہوکیاں توں س لوو
رہندے نیں ہر وقت کیوں ایسہ ساہ ادا سے یا نبی صلی علیہ وسلم

کھوہ لئیاں نیں عشق تیرے نے سوچاں ساریاں
جاواں تے جاواں میں دسو کھڑے پاسے یا نبی صلی علیہ وسلم

ایس پاسے وی کدی پاؤ کھاں جھاتی مہر وی
ولک رہے نیں مدتاں توں کیوں پیاسے یا نبی صلی علیہ وسلم

ٹرنا واں جتھوں میں دوبارا اوس جا ای آونا
جنڈری جپی اے دکھاں دے خراسے یا نبی صلی علیہ وسلم

لوہی جاون تن بدن دھپاں ایسے بے مہریاں
ختم ہوون گے کدوں غم دے چھما سے یا نبی ﷺ

جاگ جاون لیکھ جے سدو کدے دربار تے
ہے ظفر بس جی رہیا ایسے ای آسے یا نبی ﷺ

صلی علیہ وسلم

پے گئیاں نیں کالیاں راتاں پاک نبی صلی علیہ وسلم !
نام خدا دے پاؤ جھاتاں پاک نبی صلی علیہ وسلم !

سہندے رہنے آں نت دکھڑے آپ بناں
چھدا نہیں کوئی ساڈیاں واتاں پاک نبی صلی علیہ وسلم !

قسم خدا دی آپ دی اقدس ذات بناں
سبھو ذاتاں ہین کذاتاں پاک نبی صلی علیہ وسلم !

جی کردا اے اٹھے پھرتے، ہر ویلے
آپ دیاں ای پائیے، باتاں پاک نبی صلی علیہ وسلم !

ساڈے لیکھاں اتے چانن کر دیوؤ
نھیرے لائی بیٹھے گھاتاں، پاک نبی صلی علیہ وسلم !

دھو چھڑو کہاں! ساڈیاں میلیاں روحاں نوں
کر کے نور دیاں برساتاں، پاک نبی ﷺ!

رکے نال ظفر دے شالا! سبھ سنگی
پڑھدے رہن درود صلوتاں، پاک نبی ﷺ!

صلی علیہ وسلم

کروا ہجر پکار، نبی جی صلی علیہ وسلم
دیوؤ چا دیدار نبی جی صلی علیہ وسلم

باجھ تساڑے دنیا اندر
کوئی نہیں غمخوار نبی جی صلی علیہ وسلم !

آپ دے پیار محبت باجھوں
جینا اے دشوار نبی جی صلی علیہ وسلم !

آپ دا درد نہ ہووے جیکر
جیون اے بیکار نبی جی صلی علیہ وسلم

آپ دی یاد اندر دن راتیں
اکھ پروندی ہار، نبی جی صلی علیہ وسلم !

آپ بناں نہیں رب دی من دا
منکر نوں کیہ سار، نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم !

نام خدا دے کر دیوہ کھاں
میرا بیڑا پار، نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم !

صلی علیہ وسلم

پاک نبی جی صلی علیہ وسلم پاک نبی جی صلی علیہ وسلم
شان سوا لولاک نبی جی صلی علیہ وسلم

ساڈی پت تہاڈے ہتھ اے
اسیں تہاڈے چاک نبی جی صلی علیہ وسلم

ساڈے دل وی نظر کرم وی
بیٹھے لائی جھاک نبی جی صلی علیہ وسلم

کفر ورولیاں اتاں چائیاں
دیو ایہناں نوں ٹھاک نبی جی صلی علیہ وسلم

کہن جو تہانوں اپنے ورگا
بھس اوہناں سرخاک نبی جی صلی علیہ وسلم

تیرا رتبہ عقل کیہ سمجھے
غاجز فہم اوراک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم

صلی علیہ وسلم
صلی علیہ وسلم

سوہنا مٹھا نام نبی صلی علیہ وسلم دا
ذکر اے صبح شام نبی صلی علیہ وسلم دا

ایتھے اوتھے دو جہانیں
فیض اے سبھ لئی عام نبی صلی علیہ وسلم دا

پڑھیے سبھ مدد آؤ مل کے
آؤندا نہیں جے سلام نبی صلی علیہ وسلم دا

سورن کیوں نہ اوہدیاں پشتاں
چمڑا شخص غلام نبی صلی علیہ وسلم دا

ساتی ہتھیں آپ جے دیوے
اکو کافی جام نبی صلی علیہ وسلم دا

شیریں ودھ کے آبِ زلالوں
آبِ حیاتِ کلامِ نبی ﷺ وا

فرشیِ عرشیِ تكدے رہ گئے
ایڈِ بلند! مقامِ نبی ﷺ وا

صلی علیہ وسلم

غیر دی پرھیا پیر نہ دھریئے
ہر دم ذکر نبی صلی علیہ وسلم وا کریئے

جہڑا پیاس مٹاؤندا روح دی
اوسے دا نت پانی بھریئے

پاک محمد صلی علیہ وسلم دے عشق اندر
سرتے بھیڑ پوے جو، جریئے

سچل نال محبت پا کے
جھوٹھی دنیا توں کیوں ڈریئے

عشق نبی صلی علیہ وسلم دا حاصل ہووے
بھاویں جیویئے بھاویں مریئے

پاک محمد ﷺ کھیون ہارا
عشق دے شوہ وچ ڈبیے ترئے

جاندى جان تے جاوے ظفر
عشق دى بازي نہ پر ہریئے

صلی علیہ وسلم

چاکر پاک نبی صلی علیہ وسلم دے ور دا
تاہیں کسے میدانوں ہر دا

اوہ جو رب دا قاسم صلی علیہ وسلم اے نا!
اوپدے باجھ نہیں بتا سردا

ویریاں لئی وی کھلا رہندا
بوہا اوس سخی دے گھر دا

ڈب جاوے جو عشق اوپدے وچ
اوہو دو جگ اندر تر دا

رب دا دل وی موہ لیا چھنے
ذکر کرو کھاں اس دلبر دا

کاماں کملی والے وا جو
ویلا اوہدا پانی بھردا

شرم اے ظفر! محمد ﷺ دی بس
ناہیں دنیا توں میں ڈردا

صلی علیہ وسلم

مگر کھاندا نہیں در در دا
چہڑا پاک نبی صلی علیہ وسلم دا بردا

اڑ جاندا منزل اتے
اوبدی راہے پیر جو دھردا

جہنے ویکھی جھلک نبی صلی علیہ وسلم دی
اوہ نہیں دنیا اتے مردا

کدن لے جاوے رب طیبہ
رہنا واں نت ہو کے بھردا

ویریاں نال وی پیار کریندا
کڈا جگرا اوس بشر دا

جدا حامی، کملی والا صلی اللہ علیہ وسلم
اوہ نہیں جگ دی چٹی بھروا

پڑھ پڑھ نت درود نبی صلی اللہ علیہ وسلم تے
نعتاں کہنا شوق ظفر دا

الصلیٰ علیہ وسلم

سوہنا صلیٰ علیہ وسلم دے جے آن زیارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
اوہدے رخ دی کراں تلاوت ماشاء اللہ سبحان اللہ

جہدی صلیٰ علیہ وسلم صورت تے سیرت دی خود قرآن گواہی دیوے
اوہدی صلیٰ علیہ وسلم عادت اوہدی خصلت ماشاء اللہ سبحان اللہ

جہدے صلیٰ علیہ وسلم پاک پوٹر ناں توں ہس ہس جان غلاماں واری
ایڈ عقیدت ایڈ ارادت ماشاء اللہ سبحان اللہ

سارے جگ دے محل منارے گنبد تیرے صلیٰ علیہ وسلم ہیٹھاں ہیٹھاں
روضے دی پر نور عمارت ماشاء اللہ سبحان اللہ

پتھر کھا کھا کے وی دیکھو خیراں سبھ دیاں منگدے رہے اوہ
ویریاں دے نال ایڈ محبت ماشاء اللہ سبحان اللہ

رحمت بن کے جگ تے آئے ساری دنیا لئی اے آقا
میرے تے وی کرو عنایت ماشاء اللہ سبحان اللہ

کاش ظفر اوہ دن وی آوے نعت سناں منظور اے ہوئی
آپ اوہ صلی اللہ علیہ وسلم آ کے دین بشارت ماشاء اللہ سبحان اللہ

صلی علیہ وسلم

اوہ کڈے بختاں والے نیں جو رہندے نیں مدینے وچ
بلا لوو مینوں وی آقا صلی علیہ وسلم میں وی بہہ جاں سفینے وچ

دنے راتیں ایسہ روند اے تساڈے ہجر وچ آقا صلی علیہ وسلم
کوئی وی وصف ناہیں ہور تیرے اس کینے وچ

تماڈی یاد آقا صلی علیہ وسلم رچ گئی اے انج میرے دل وچ
جویں رنگت دی بھٹے ہوندی کسے سچے نگینے وچ

میں سنیا اے گوانڈھی دو، اتے دوویں نیں ہرجائی
پیا اک مکے وسدا اے اتے دوجا مدینے وچ

اودوں دی ہو گئی آباد ایسہ دنیا سروراں دی
جدوں دا یاد تیری کر لیا واسا اے سینے وچ

کوئیں نہ نال حسرت اوہناں نوں تگن بھلا کلیاں
گلاباں توں کتے ودھ خشبو جہناں دے پسنے وچ

لوئیں کم ہوش توں ویکھیں غزل نہیں نعت اے آقا صلوات اللہ علیہ وسلم دی
کریں توں گل ظفر چھڑی کریں رہ کے قرینے وچ

صلی علیہ وسلم

جی پیدا اے تیرے درتے آ کے مر یا ہو یا
جت جاندا اے آ کے ایچھے ہر اک ہر یا ہو یا

طعنے منے روکاں ٹوکاں دند شہید کرا لئے
دکھ بھلا اوہ کھڑا اے جو نہیں آپ صلی علیہ وسلم نے جریا ہو یا

کوئی لکھاری کج لکھے گا اوہدیاں صلی علیہ وسلم صفت ثناواں
جمدیاں صفتاں نال قرآن اے سارا بھریا ہو یا

میرے بلحاں اتے کیوں ذکر کے دا آوے
میرے ہوٹھاں اتے تیرا ناں اے دھریا ہو یا

کملی وچ لکا کے آقا صلی علیہ وسلم مینوں وی نگھ بخشو
ٹھنڈے سیت نے ہو گئے جذبے دل اے ٹھریا ہو یا

آپ تئیں ہتھ پھڑکے آقا صلی اللہ علیہ وسلم سدھے رستے پاؤ!
گمراہی دی دہشت توں این ہر کوئی ڈریا ہویا

شوہ نوں پاون والے ظفر ڈرن نہ شوہ دریاؤں
بحر جہناں نے عشق تیرے دا ہووے تریا ہویا

صلی اللہ علیہ وسلم

ذکر ترا میں کرناں ہر دم
صلی اللہ علیہ وسلم

نام محمد ^{صلی اللہ علیہ وسلم} دا جد لیناں
ادبوں بلجھ پئے کھاون ایسہ خم
صلی اللہ علیہ وسلم

ایسہ اکھاں امت دی خاطر
رہیاں کل حیاتی پُر نم
صلی اللہ علیہ وسلم

منگے جیکر دین ایہ تیرا
حاجت کر دیاں اپنا چم
صلی اللہ علیہ وسلم

ہتک نہیں سمجھی ایہناں نے
ہتھیں کیتے نیں سبھ کم
صلی اللہ علیہ وسلم

ایہو بوہا مل توں ظفرا
سبھ مک جاون تیرے غم
صلی اللہ علیہ وسلم

صلی علیہ وسلم

آیا کملی صلی علیہ وسلم والا آیا
جیون دا دستور لیا

عربی صلی علیہ وسلم دا ایہ معجزہ دیکھو
وحشیاں نوں انسان بنایا

اک دوجے توں وچھڑیاں تائیں
ایکت والا سبق پڑھایا

صدقے اوس امی توں جننے
علم دی دولت نوں وڈایا

عشق مدینے والے صلی علیہ وسلم دا اے
میرے لوں لوں وچ سمایا

میرے سرتے اوہدی چھاں اے
ناہیں جمدے وجود وا سایا

ظفر! محبت اوہدی نے چا
میرے جیون نوں رشنایا

ﷺ
صلی علیہ وآلہ وسلم

حیثیت کیہ میری اے
شان تے آقا ﷺ تیری اے

ربا! شہر مدینے دی
واٹ کیوں ایڈ لمیری اے

اللہ کملی والے ﷺ دی
کیڈی ذات اُچیری اے

چانن لاؤ آقا ﷺ جی
دنیا بہت انھیری اے

درشن کراں مدینے دا
رہندی آس گھنیری اے

لوڑ نہ سانوں دنیا دی
تیری ذات بھیری اے

ظفر زمانہ کوڑا اے
اوپدی ذات ^{اللہ تعالیٰ} پھیری اے

صلی علیہ وسلم

تری عطا دا کوئی بنا ہو نہیں سکدا
خالی ہووے میرا چھنا ہو نہیں سکدا

عشق ترا انج رچیا ہویا ہر مومن دے ہڈیں
جیویں روہ توں بن کوئی گنا ہو نہیں سکدا

جہدیاں صفتاں نال قرآن اے سارا بھریا ہویا
صفت اوہدی صفتاں نال قرآن اے سارا بھریا ہویا

رات دے قرآن پڑھے تے فیر نہ منے
ایہو جیہا وی عقل دا انھا ہو نہیں سکدا

اوہدے ورگا ہور وی کوئی دردی ہووے گا
میں اس گل نوں کیکن مناں، ہو نہیں سکدا

وصف بیان جہدا قرآن اے کردا اوس جہیا
دوآں جہانناں وچ کوئی چنا ہو نہیں سکدا

جہڑا اپنی پیریں ٹر کے طیبہ ولے جاوے
ظفر اوہدے ورگا دھنا ہو نہیں سکدا

صلی علیہ وسلم

میں صدقے مدنی ماہی صلی علیہ وسلم دے
کیہ لکھے اہدی شاہی دے

تک برق براق سبحان اللہ
جبریل نون وی نہ ڈاہی دے

اک رات چ عرشوں ہو آئے
تک رتبے عرش دے راہی دے

سبھ خبراں میرے آقا صلی علیہ وسلم نون
خود آپ خدا آگاہی دے

کل جگ دے شاہ وی چاکر نہیں
اس عرب دے ڈھول سپاہی صلی علیہ وسلم دے

کون اوہدی شان چ شک کرے؟
جہدی آپ قرآن گواہی دے

دن رات لکھاں نعت آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی
میںوں ایسہ توفیق الہی دے

صلی علیہ وسلم

جس دا نہیں سی سایا جگ تے
رحمت بن کے آیا جگ تے

سوہنے صلی علیہ وسلم خاطر جگ دے والی
سوہنا جگ وسایا جگ تے

آمنہ دے چن پتر ورگا
ہور نہ کوئی آیا جگ تے

عبداللہ دے لخت جگر نے
کڈا نام کمایا جگ تے

اوپدے وانگ کسے نہ اج تک
پیار دا جاوو پایا جگ تے

کرن کیہ ریس فرشتے اوہدی
سچا جین ہنڈایا جگ تے

کریئے ظفر زیارت چل کے
رب نے یار گھلایا جگ تے

صلی علیہ وسلم

طیبہ دے وچ اوہ مہ رو
جدا صلی علیہ وسلم جلوہ اے ہر سو

بخشنے جاون پاپی وی
آ جاون جے تیری صلی علیہ وسلم جوہ

لئی نزاکت کلیاں نے
ہر پھل وچ تیری صلی علیہ وسلم خوشبو

اوہنوں حشر دا غم اے کیہ
حامی ہوویں جدا تو صلی علیہ وسلم

جھاتی پاؤ اک واری
سدھر ہے بس اپنی کو

انگ انگ میرا یاد کرے
ذکر کرے میرا مو مو

دم دم یاد مدینے دی
ہو ہو کردا جیوں باہو

صلی علیہ وسلم

نعتاں پر ہمدے جائے
چلو! واٹ مکائے

پاک نبی صلی علیہ وسلم وے ناؤں
جندڑی گھول گھمائیے

چن عربی صلی علیہ وسلم جہیا سوہنا
کتھوں ہور لیائیے

ملے سکون سدا میں
اوبدا صلی علیہ وسلم پیار ہنڈائیے

چل کے شہر مدینے
دل دا حال سنائیے

کملی والے صلی علیہ وسلم تائیں
پلک نہ منوں بھلائیے

ظفر! نبی صلی علیہ وسلم دی راہ تے
پکے پیر ٹکائیے

صلی اللہ علیہ وسلم

لکھاں کیہ میں اوسدی شان اندر
جہدے جہیا نہ کوئی جہان اندر

قسماں کھا کھا اوہدیاں قسم رب دی
صفتاں کیتیاں رب قرآن اندر

صدقہ پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا ہے قسمیں
جو کجھ ہے زمین آسمان اندر

یاری لائیے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے نال پکی
آوے پختگی دین ایمان اندر

امت اتے محمد صلی اللہ علیہ وسلم نے جو کیتے
آوندے نہیں احسان، بیان اندر

کر کے کرم دی نظر تے کڈھ آقا صلی اللہ علیہ وسلم
بیڑی گھری اے میری طوفان اندر

جہنہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے عشق دا ونج کیتا
ظفر رہیا نہ کدی نقصان اندر

صلی علیہ وسلم

پوہوے روح نون کیف سرور دی گل
چھیڑو جدوں وی، چھیڑو حضور صلی علیہ وسلم دی گل

روشن کر گئی مینڈڑی اکھ تاہیں
اوس صلی علیہ وسلم نور بھرپور دے نور دی گل

آ جاوے جد اوہدی صلی علیہ وسلم مسکان چیتے
پے جاندی اے ماند کوہ طور دی گل

اوہ صلی علیہ وسلم وی آدمی جہیا اک آدمی اے؟
ملاں کر کوئی عقل شعور دی گل

صدقے اوس تون جمدے دم سیتی
پچی اسان تک رب غفور دی گل

وات چچھدا نہیں کوئی شوہڑے دی
آقا ﷺ! سن لوو آپ مجبور دی گل

قرب نال جناب ﷺ دے رکھدا اے
سجھے کیویں نہ ظفر نوں دور دی گل

صلی علیہ وسلم

افضل، اکمل، ارفع اعلیٰ
کملی والا صلی علیہ وسلم، کملی والا صلی علیہ وسلم

اکو ہوگے تگرے ماڑے
گورا رہیا نہ کوئی کالا

وحدت والا سبق پڑھا کے
ٹیا دوئی والا چالا

ہراک اوکڑ جر کے اوہناں صلی علیہ وسلم
کیتا قوم دا کم سکھالا

دے کے نگھ، خلوص، محبت
لاہیا بدیاں والا پالا

ہو کے رہیے بردے اوہدے صلی اللہ علیہ وسلم
جہدا عاشق رب تعالیٰ

ویکھ اوہدا نورانی چہرہ
ہووے دو جگ وچ اجالا

مرویاں تائیں جیون بخشے
ظفر! نبی صلی اللہ علیہ وسلم دا عشق نرالا

ﷺ
صلی علیہ وآلہ وسلم

عرشاں دا اوہ راہی نی
جگ تے جس دی شاہی نی

لوں لوں دے وچ وسدا اے
مکی مدنی ماہی نی

دھوڑ انہاں دے قدام دی
میریاں اکھاں چاہی نی

آدمؑ جموں پہلاں وی
ذات اوہناں ﷺ دی آہی نی

اوبدے راہے نہ ٹرنا
ایو اے گمراہی نی!

کافر اے جو آقا ﷺ تمہیں
رکھدا نہیں آگاہی نی

ظفر امین صداقت دا
دشمن دین گواہی نی

صلی علیہ وسلم

سوہنیاں شانناں والیا صلی علیہ وسلم سائیاں
تینوں سوہندیاں کل وڈیائیاں

چارے کوٹیں چھائے نھیرے
آ کے کر دیوؤ رشنائیاں

آقا جی صلی علیہ وسلم! ہن درس وکھاؤ
مدتاں توں میں آساں لائیاں

تدھ بن کہڑا بھیڑاں کٹے
بوہڑ کہ اوکھیاں گھڑیاں آئیاں

سجن میرا اوہ صلی علیہ وسلم ہے، جنے
کیتیاں ویریاں ناں بھلائیاں

کیہ دساں کہ تیرے امتی
کردے کھڑیاں نیک کمائیاں

مہر کرتے ہوڑو آقا صلی اللہ علیہ وسلم
دیندا اے پیا کوئی دہائیاں

اللہ تعالیٰ
صلی علیہ وآلہ وسلم

میں ہاں اوہدا صلی علیہ وسلم بروا ملا
جہدی صفت کرے خود اللہ

اوہدے بے ادباں تے یارو!
لعنت! در کھلا! در کھلا

اوہو جے بس! بختاں والی
جس دی چچی یار دا چھلا

دل نوں لورے دیندا رہندا
پاک محمد صلی علیہ وسلم نام خیریں سلا

وانا اے بس اوہو، جھڑا
ہویا عشق اوہدے صلی علیہ وسلم ورج جھلا

پچھو ذرا بلالؓ دے کولوں
مہنگا اے؟ کہ عشق سولّا

آس اے ظفرنوں یا آقا ﷺ
بھر دیو ہن خالی پلا

صلی علیہ وسلم
صلی علیہ وسلم

دے کے سدا محبت تے پیار والا
جیون بخشیا انکھ وقار والا

صدقے پاک محمد صلی علیہ وسلم دے نام اتوں
ایہو نام اے مہک مہکار والا

کملی والی سرکار صلی علیہ وسلم دا نام لے کے
بھار لہہ گیا حشر دے بھار والا

اوپدے پیار دی مستی دے وچ ڈب جا
رہوے روگ نہ کوئی سنسار والا

کرو! ذکر حضور صلی علیہ وسلم دا کرو یارو!
کم ایہو اے چین قرار والا

جیکر لوڑ جے بیلو منزلاں دی
لبھو کھرا اس شتر سوار صلی اللہ علیہ وسلم والا

ظفر! عربی محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے عاشقاں نوں
فکر کاہدا اے روز شمار والا

صلی علیہ وسلم
صلی علیہ وسلم

تیری الفت میرے ناں
میرا جیون تیرے ناں

اکو سوہنا نام محمد صلی علیہ وسلم
انج تے ہین بھیرے ناں

پیار محبت پاروں اوہدا صلی علیہ وسلم
دھمیا چار چھیرے ناں

جے نہ سوہنا نکھ وکھاندا
مکدے کدے انھیرے ناں

پیار والا سدا لے کے
تھاں تھاں گنڈھاں پھیرے ناں

حمد انہ جے عربی صلی علیہ وسلم سوہنا
ہوندے کدے سویرے ناں

ظفر نزنوے نام اوہناں دے
سوہنا رب کھیرے ناں

صلى الله عليه وسلم

يا آقا صلى الله عليه وسلم جس آپ نوں جاتا
سچ اے اوہنے رب پچھاتا

سیر کیہ اوہدا نال پرائیاں
جس دا آپ حضور تھیں ناتا

کرے بلالؓ دیاں کیہ ریاں
عملاں حرصاں دا مد ماتا

يا آقا صلى الله عليه وسلم ! آج قوم تری دا
صاف اے عملاں والا کھاتا

خوش قسمت اے، جہڑا تیری
رحمت دے دریا وچ نہاتا

توں بخشا ای لینا اوہنوں
جہڑا وچ گناہواں پھاتا

تیرے جہیا نہ لبھا کوئی
میں تے سارا جگت پچھاتا

صلی علیہ وسلم

ہوندا اے جو، کردا رہاں میں
کاہنوں ہو کے بھردا رہاں میں

دتی رکھے جگرا سائیں
ہس ہس پیڑاں جردا رہاں میں

ہاں پچیاں دے چھچھے لگ کے
پیر اگیرے دھردا رہاں میں

بے آسی دے پالے اندر
کہڑی گلوں ٹھردا رہاں میں

جہدے نور تھیں دنیا روشن
خادم اوس بشر دا رہاں میں

اوپدے عشق سمندر اندر
ہر دم ڈبدا تروا رہاں میں

چہنے ظفر حیاتی بخشی
منگتا اوپدے در دا رہاں میں

صلی علیہ وسلم
صلی علیہ وسلم

چراں توں سدھر اے سرکار ویکھاں
مدینے دا میں جا کے دربار ویکھاں

جہڑے سوے توں پھٹیا چانناں اے
کدی اوہ مطلع انوار ویکھاں!

سدا حامی بھری جس ماڑیاں دی
غریباں دا میں اوہو غم خوار صلی علیہ وسلم ویکھاں

خدا دا لاڈلا محبوب پیارا
زمانے دا میں اوہو دلدار ویکھاں

کوچھی چج دی ہووے حیاتی!
نصیبا کر لواں بیدار ویکھاں

کوئی دردی نہ اس بن ویکھ لتا اے
فقط اوہو میں اِکو یار ویکھاں

ظفر دو جگ دا باعث ذات اوہدی
عجب خالق دا اوہ شہکار ویکھاں

تعارف

میاں ظفر مقبول پنجابی زبان کے بڑے ولد ادوہ اور پرستار ہیں۔ وہ اس وقت 45 ویں بہار میں ہیں اور ادبی حلقوں میں اچھے فنکاروں میں ان کا شمار ہوتا ہے۔ ان کا تعلق ایک علمی ادبی گھرانے سے ہے۔

ان کے والد پروفیسر میاں مقبول احمد اور دادامیاں محمد اسماعیل منظر 1947ء میں جگدیو کلاں ضلع امرتسر سے ہجرت کر کے گوجرانوالہ کے ایک گاؤں کڑیاں کلاں میں آباد ہوئے۔ یہیں ظفر صاحب نے 1954ء میں جنم لیا۔ ابتدائی تعلیم مقامی سکول میں حاصل کی جہاں ان کے دادا بطور ہیڈ ماسٹر تعینات تھے۔ پھر وہ شیخوپورہ شہر آگئے اور ایم اے تک پہنچے۔ کئی محکموں میں ملازمت کی آج کل PCSIR میں آفیسر ہیں اور ساتھ ہی ساتھ پنجاب یونیورسٹی سے Ph.D کر رہے ہیں۔

خاندانی حوالے سے میاں صاحب کے والد محترم پروفیسر میاں مقبول احمد سو کے قریب کتابوں کے مصنف و مؤلف ہیں۔ ان کے دادامیاں محمد اسماعیل منظر (1910ء-1997ء) کی چار منظوم کتابیں شائع ہو چکی ہیں جبکہ ان کے جد امجد اعلیٰ حضرت سائیں مولا شاہ مجیشوی (1876ء-1944ء) کے پانچ قصے 'سی حرفیاں' کافیاں اور بارہ ماہیے مطبوعات کی شکل میں دستیاب ہیں اور ان کے دو قصے 47ء کی نذر ہو گئے۔

میاں صاحب ایک جانے پہچانے لکھاری ہیں۔ ان کے تحقیقی اور تنقیدی مضامین پاکستان اور پاکستان سے باہر سرکاری اور غیر سرکاری اخبار و جرائد میں اکثر شائع ہوتے رہتے ہیں۔ ریڈیو پاکستان لاہور میں آپ شاعر اور انشائیہ نگار کی حیثیت سے متعارف ہیں۔ پنجابی زبان اور شعروادب کے بارے میں ان کی لکھی ہوئی اور مرتب کردہ بے شمار تخلیقی، تحقیقی، تنقیدی، علمی ادبی اور امدادی کتب کئی اداروں نے شائع کی ہیں جن میں سے چند کے نام یہ ہیں:

تصانیف: (1) اردو ترجمہ سیف الملوک (2) اردو ترجمہ کلام نبی شاہ (3) اردو ترجمہ کلام شاہ حسین (4) اردو ترجمہ مرزا صاحبان (از سائیں مولا شاہ) (5) النبی اکرم ﷺ (سیرت ایوارڈ یافتہ) (6) امرتسری لکھیارتذکرہ (زیر طبع) (7) بگال بشنوداستان پھوانہ کردار (8) بول حیدری سوانح و کلام (9) پنجابی ترجمے (10) پورا ادب دا منتخب مضامین (11) پھر گتیاں رتاں باراں ماہیے تے اٹھوارے (12) تاریخ پنجابی زبان و ادب (منتخب مضامین) (13) تحفہ حجاز دا (14) ٹونباں (شاعری) (15) دین تے تصوف (16) چولہاں لانٹائیے (17) سانجھ ادب دی (منتخب مضامین) (18) سسی مولا شاہ (19) سیرت پاک تے قومی شاعری (20) شیخوپورہ تے پنجابی ادب (21) قرآن تے تصوف (22) گفت گفتار (سی حرفیاں) (23) لکھیں لکھیں آگیا (کافیاں) (24) لسانیات (25) لوک شاعری (لوک گیت) (26) نام عالی تیرا (مثنیاں) (27) لوئے منظر (مجموعہ کلام منظر)

اعزاز: (1) ماہی و اشٹانے 1989ء میں ظفر نمبر شائع کیا۔ (2) پنجابی کلچر سینٹر کی طرف سے 1994ء میں حکیم ابن مہشر نے ظفر جیونی لکھی۔ (3) حکومت پنجاب نے 2000ء میں النبی اکرم پر سیرت ایوارڈ دیا جو انہوں نے گورنر پنجاب جنرل محمد صفدر صاحب کے دست مبارک سے وصول کیا۔ (4) شاخ ادب نے انصاری فاؤنڈیشن کی شراکت سے 2001ء میں تاج پوشی کرائی۔ (5) 2001ء میں مجلس تبیہ شاہ نے ادبی ایوارڈ دیا جو انہوں نے ایڈیشنل جج جنرل میاں ارشد محمود کے دست مبارک سے وصول کیا۔

میاں ظفر مقبول کے کتابی موضوعات

تراجم

- تفسیر مزہب شریف (پنجابی)
- عام شاہ نسیم (اردو)
- کاہریت شاہ (اردو)
- سیف الملک میاں محمد (اردو)
- مرزا صاحبان مولانا شاہ (اردو)

تاریخ

- تاریخ پنجابی زبان و ادب
- سایات
- پنجابی تراث

مشترک مضامین

- پورا ادب
- ماہیجو ادب

غزل

- غزل گوئی

انشائیہ

- پہچان

تلاکرہ

- امرتسنی لکھیا

ترتیب و تلاویں

- نوائے منتظر
- تختِ بہار

امدادی کتب

- پہچان لکھیا - پنجابی
- پہچان لکھیا
- پہچان لکھیا - ادب
- پہچان لکھیا

تفسیر

- تفسیر مزہب
- تفسیر شاہ نسیم
- تفسیر شاہ
- تفسیر سیف الملک

فقہ

- تفسیر مزہب

سیرت

- سیرت امیر المؤمنین (سیرت ابوالیاس)
- سیرت امیر المؤمنین
- سیرت امیر المؤمنین

نعت

- نعت امیر المؤمنین
- نعت امیر المؤمنین

تصوف

- تفسیر مزہب
- تفسیر مزہب
- نعت امیر المؤمنین
- پہچان لکھیا

کافی

- تفسیر مزہب
- تفسیر مزہب
- تفسیر مزہب

لوک ادب

- تفسیر مزہب
- تفسیر مزہب
- تفسیر مزہب

ISBN 969-8082-17-4